

OBSAH

Předplatné OPuscula 2004!!	2
Zprávy z provincie	2
Stálé studium	5
Evr. setkání představených dom. mnišek	5
Setkání dom. rodiny v Hradci Králové	6
Letní misie 2004	7
Prosby o modlitby	7
Zemřel P. Ladislav Kubíček	8
Laická sdružení sv. Dominika	9
Nové knihy	11
Nekrologium	12
D. Duka OP: Očistec	13
Dominikánské charisma kázání	17
Irsko	23

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko
České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5
tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz
č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného
je 215 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 11. 2004

JUBILEJNÍ ROK 100. VÝROČÍ OBNOVENÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ PROVINCE

8. prosince 2004

slavnostní zahájení jubilea provincie v Olomouci
u příležitosti oslav 150. výročí vyhlášení dogmatu
o Neposkvrněném početí P. Marie papežem Bl. Piem IX.

9. - 16. března 2005

magisterská vizitace České dominikánské provincie

8. - 9. dubna 2005

historické sympozium v dominikánském klášteře Praze

7. května 2005

jubilejní pout' České dominikánské provincie
k Panně Marii do Uherského Brodu

21. května 2005

liturgická památka bl. Hyacinta M. Cormiera O.P.,
obnovitele České dominikánské provincie;
10. výročí svatořečení Zdislavy

24. května 2005

setkání Konference vyšších řeholních představených
v dominikánském klášteře v Jablonném v Podještědí

28. května 2005

jubilejní pout' České dominikánské provincie
ke sv. Zdislavě v Jablonném v Podještědí

5. - 11. září 2005

evropské setkání představených dominikánských mnišek v Praze

14. září 2005 – Svátek Povýšení sv. Kříže

100. výročí obnovení České dominikánské provincie

12. - 17. září 2005

jubilejní pout' České dominikánské provincie do Říma
ke hrobu bl. Hyacinta M. Cormiera O.P.,
obnovitele České dominikánské provincie

28. září 2005

slavnost sv. Václava, patrona České dominikánské provincie

26. listopadu 2005

setkání české dominikánské rodiny v Hradci Králové
a ukončení oslav jubilea

Více bližších informací na www.op.cz

PŘEDPLATNÉ OPUSCULA

Milí bratři a sestry,
blíží se doba, kdy začneme vybírat předplatné OPuscula na příští rok – složenku obdržíte s příštím číslem. Nepříjemnou skutečností však je, že nezanedbatelná část z vás dosud nezaplatila předplatné za tento rok. Z našich záznamů plyne, že se to týká předplatitelů s těmito specifickými symboly (jsou uvedeny v pravém horním rohu vaší adresy): 002, 003, 004, 006, 018, 023, 025, 026, 027, 031, 032, 033, 035, 043, 049, 050, 052, 055, 056, 057, 058, 061, 068, 069, 072, 076, 077, 079, 082, 091, 092, 094, 095, 099, 102, 103, 107, 111, 116, 122, 127, 133, 145, 146, 149, 154, 155, 156, 158, 159, 164, 166, 181, 183, 186, 194. Celkem je to 79 výtisků za 17.000 Kč, které jsme si zatím museli vypůjčit z jiných fondů.

Moc vás prosíme, abyste nám pomohli dát tuto záležitost do pořádku; buď co nejdříve uhradíte předplatné (215 Kč složenkou na adresu: Dagmar Kopecká, Na Zličově 8, 152 00 Praha 5 nebo bankovním převodem na č. účtu 122918389/0800, var. symbol 332; nezapomeňte uvést váš spec. symbol), a nebo nám dejte vědět, že už si nepřejete OPusculum odebírat. Pokud někdo z vás má o OPusculum zájem, ale jeho finanční situace mu nedovoluje předplatné zaplatit, ať nám napíše a my předplatné uhradíme z fondu pro potřebné. Děkuji.

Ester

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání provinční rady*), Čt 9 - 11

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Setkání týmu KS probíhají každé 3. pondělí v měsíci v klášteře sv. Jiljí v Praze. Listopadové setkání odpadá, další setkání se bude konat 20. 12. 2004 od 17 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorňě.

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: praha@op.cz, sv.jilji@op.cz

Pravidelné týdenní akce

- úterý
17:00-17:50 adorace – kaple sv. Zdislavy
- středa
19:30 společenství modlitby – sakristie
- čtvrtek
19:15 Schola Dominicana – zkušebna
- neděle
16:00 Presidium Mariiny Legie (velká hovorňa)

Příprava na křest – katechumenát

1. Pokračování přípravy z jara („pokročilí“): čtvrtek 20:00 malá hovorňa
2. Nový kurs: pondělí 18:00 malá hovorňa
3. Nový kurs: neděle 20:00 malá hovorňa

Setkání Laických sdružení sv. Dominika

3. pražské – 27. 11. v Hradci Králové
4. pražské – 6. 11. v 8:30 v kapli sv. Zdislavy
5. pražské – 4. a 18. 11. v 19:30 ve velké hovorňě kláštera

Mariánská pobožnost

3. 11. 17:00 růženec u nové sochy Panny Marie (Celetná ul.) a procesí s obrazem Panny Marie Rynecké ke sv. Jiljí, 17:45 loretánské litanie, zasvěcení Panně Marii, růženec, 18:30 mše sv.

SV. TOMÁŠ AKVINSKÝ, DUCHOVNÍ UČITEL

fr. Tomáš Pospíšil, OP
19.45 v čítárně kláštera

23. 11. Bůh a svět. Počátek, cíl i přítomnost.
14. 12. Bůh a člověk. Počátek-obraz a cíl-blaženost.

OLOMOUCKÝ KONVENT

Slovenská 14, 772 00 Olomouc
tel. 585 230 764, fax: 585 228 254
e-mail: olomouc@op.cz

každé úterý:

16:30 Legio Mariae. Modlitební a formační setkání (past. místnost 1)
19:30 příprava na svátosti (sál kláštera)

každou středu:

studentská snídaně: (6:00 mše sv. + spol. modlitba na vrátnici kláštera + snídaně v refektáři kláštera)

20:15 Společné čtení Summy theologiae Sv. Tomáše Akvinského (past. místnost 1)

každý čtvrtek:

20:00 společenství mladých manželských párů a rodin – vede fr. Romuald spolu se Zdislavou a Jiřím Kvapilovými

každou neděli:

po konventní mši sv. v 9:30 možnost rozhovorů u kávy a čaje v křížové chodbě kláštera
19:00 Společenství mládeže a starších roverů a roverek – vede fr. Antonín

19:00 Společenství mediků (jednou za dva týdny) – vede fr. Pavel

Společenství Neokatechumenátu je vždy v pondělí a ve středu od 19:15 v sále. Doprovázejí: frr. Antonín a Štěpán.

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo, irenej@op.cz

fr. Irenej, O.P., promotor pro růžence

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

Své zprávy k otisknutí a návrhy na vylepšení dominikánských stránek zasílejte fr. Janu Jáchymu Benešovi (Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5 - Velká Chuchle, e-mail: jachym@op.cz).

KOORDINACE PŘEKLADŮ

Informace o pořizování překladů zasílejte prosím sestře Ester na adresu redakce.

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení Mše svaté za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Místa a časy modlitebních setkání**Praha: před porodnicí U Apolináře**

každý týden v úterý a pátek od 8:30 do 10:00
informace: 603 976 231, info@prolife.cz

Kladno: posluchárna v nemocnici

každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin
informace: 312 686 642, lpp@lpp.cz

Olomouc:**před porodnicí fakultní nemocnice**

každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin
mše sv. v dominikánském klášterním kostele „Za zastavení zla potratů“ v 18 hodin
informace: 602 858 800, pavel@op.cz

Brno:**pochod pro život a modlitební setkání**

každou 2. sobotu v měsíci v 9:30 (mše sv.),
poté v 10:30 modlitební pochod
info: 721 211 477, libor.halik@centrum.cz

OZNÁMENÍ

Milí bratři, sestry, přátelé,
oznamuji, že jsem byl od 1. 9. 2004 asigován do konventu v Olomouci a nastoupil jako hlavní zaměstnaní na teologickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci.

Moje nová adresa je: Klášter dominikánů, Slovenská 14, 772 00 Olomouc, tel. 585 230 764, fax: 585 228 254. Mám také nové číslo mobilního telefonu: 731 402 075.

Váš fr. Damián Němec O.P.

Dominikánský klášter v Olomouci srdečně zve na
Čtvrteční přednášky u dominikánů

I. čtvrtek

(7. října, 4. listopadu, 2. prosince 2004, 6. ledna, 3. února, 3. března, 7. dubna, 5. května a 2. června 2005)

Úvod do knih Starého zákona

přednáší: P. Pavel Mayer O.P.

II. čtvrtek

(14. října, 11. listopadu, 9. prosince 2004, 13. ledna, 10. února, 10. března, 14. dubna, 12. května, a 9. června 2005)

Vybrané kapitoly z církevního práva

přednáší P. Damián Němec O.P.

III. čtvrtek

(21. října, 18. listopadu, 16. prosince 2004, 20. ledna, 17. února, 17. března, 21. dubna, 19. května a 16. června 2005)

Úvod do knih Starého zákona

přednáší: P. Pavel Mayer O.P.

IV. čtvrtek

(28. října, 25. listopadu, 23. prosince 2004, 27. ledna, 24. února, 31. března, 28. dubna a 23. června 2005)

Úvod do sv. Tomáše Akvinského

přednáší: P. Štěpán M. Filip O.P.

Všechny přednášky se uskuteční od 19:30 hod.
v přednáškovém sále kláštera (vchod ze Slovenské ulice 14).

STÁLÉ STUDIUM

Draží bratři a sestry!

Všechny Vás srdečně zdravím z Olomouce.

Chci Vám oznámit, že proběhne další setkání našeho stálého studia, otevřené pro celou dominikánskou rodinu (i pro případné jiné zájemce). Jeho téma bude tentokrát v souladu s Eucharistickým rokem celé Církve, totiž *Oběť mše sv. podle sv. Tomáše Akvinského*. Přednášejícím bude má "maličkost". Budu tak moci využít práce na své doktorské tezi na Angelicu, již jsem připravoval mnoho let a kterou se mi konečně podařilo uzavřít a odevzdat.

Přednáška proběhne pravidelně, tedy v sobotu před slavností Krista Krále, která letos připadá na 20. listopadu. Místem jejího konání bude přednáškový sál našeho kláštera v Olomouci na Slovenské ul. 14. Začátek bude jako obvykle v 9,30 hod. a konec někdy po poledni.

Prosím ty, kteří budou chtít zůstat na oběd, aby mi to dali vědět na můj e-mail (stepan@op.cz).

P. Štěpán M. Filip OP

EVROPSKÉ SETKÁNÍ PŘEDSTAVENÝCH
DOMINIKÁNSKÝCH MNIŠEK

Milí bratři a sestry,

v minulém čísle OPuscula jsem Vás už seznámila se skutečností, že začátkem září příštího roku se bude konat evropské setkání převorek klášterů mnišek Kazatelského řádu v Praze. Také jsem Vás prosila o modlitbu za dobrou přípravu a průběh toho setkání. Nyní mi prosím, dovoluňte, abych se na Vás obrátila ještě s jednou prosbou. Podle našeho předběžného rozpočtu bude celá akce vyžadovat značnou finanční částku. Budeme žebrot na různých místech, ale chtěly bychom oslovit také Vás, milí bratři a sestry. Pokud byste věděli o nějakém místě, kam by bylo možné se v této věci obrátit, prosím, poradte nám. Případně, pokud by bylo ve Vašich možnostech nám i nepatrným příspěvkem pomoci, budeme Vám velmi vděčné. S laskavým svolením otce Pavla Mayera OP chceme uspořádat sbírku přímo na hradeckém setkání dominikánské rodiny 27. 11. 2004. Přitom však nechceme, aby jakkoliv utrpěla sbírka na organizaci setkání v Hradci. Pokud byste se tedy rozhodli i nám přispět, přineste, prosím, peníze na toto setkání anebo je pošlete po svých zástupcích. Rády také přijmeme jakoukoliv pomoc při přípravě celé akce.

Děkujeme!

Sr. M. Pavla OP

SETKÁNÍ DOMINIKÁNSKÉ RODINY
27. 11. 2004 V HRADCI KRÁLOVÉ

!! Změna programu:

Fr. P. Enrique Sariego OP, který měl vést odpolední skupinu o mládeži, se velmi omlouvá, ale vzhledem k tomu, že byl na přelomu května a června jmenován do čela DVI, z čehož mu vyplynuly nové povinnosti, se bohužel našeho setkání v Hradci nezúčastní. Místo něj se v Hradci Králové budeme moci setkat s provinčním moderátorem dominikánských laiků v Irsku, Johnem O'Brianem a jeho asistentem Martinem Raffertym, s nimiž si budeme povídat o Irské provincii – tlumočení do češtiny zajištěno.

!! Prosba:

Prosíme vás, bratři a sestry, všichni, kdo můžete, přivezte s sebou cokoli dobrého pro obohacení společného stolu – koláče, buchtu, zákusky, ... to vše bude vítáno. Děkujeme!

ranní útočiště: pro účastníky setkání, kteří přijedou v sobotu brzo ráno, bude od 6:30 hodin na biskupství k dispozici místnost s malým občerstvením a sociální zařízení

dominikánský klub: účastníci dominikánského klubu, kteří se chystají v Hradci Králové přenocovat ze soboty na neděli, necht' si s sebou vezmou karimatku a spací pytel

hlídání dětí: bude zajištěno po celou dobu programu vyjma mše sv., oběda a dom. klubu; kdo by se chtěl podílet na této službě či přispět finančně na její zajištění, ať se obrátí na s. Dominiku

ubytování poutníků: ubytování v Adalbertinu je třeba objednat do 7. 11. u sestry Dominiky; další možnosti ubytování viz OPusculum 6/04 nebo www.hrdeckralove.cz

parkování: na náměstí od 8 do 14 hodin placené (10 Kč za prvních 30 min., 15 Kč za každou další půlhodinu); pod kopcem u stadionu zdarma (asi 5 min. pěšky od Adalbertina)

příležitost ke svátosti smíření: viz rozpis u vchodu do kaple

texty pro společnou modlitbu budou k dispozici

PROSÍME O VČASNÉ ZASLÁNÍ PŘIHLÁŠEK NA SETKÁNÍ

S. M. Dominika Bohušová OP, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
tel.: 495 063 625; 603 229 688, e-mail: dominika@diecezechk.cz

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

27. 10.	Fr. Karel Mráček	61. narozeniny
4. 11.	Fr. Jan Rajlich	50. narozeniny
5. 11.	Fr. Benedikt Mohelník	34. narozeniny
9. 11.	S. M. Břetislava Holubníčková	84. narozeniny
10. 11.	S. M. Diana Dvořáková	46. narozeniny
13. 11.	S. M. Antonína Benešová	78. narozeniny
17. 11.	S. M. Slavomíra Měříčková	74. narozeniny
23. 11.	S. M. Jacka Křižanovská	38. narozeniny
26. 11.	S. M. Pavla Dabalová	51. narozeniny
27. 11.	S. M. Kateřina Jochcová	46. narozeniny
30. 11.	Fr. Gabriel Souček	55. výročí slavných slibů

BLAHOPŘEJEME!

„Dobrá zpráva“, tak jsme oslovili lidi dobré vůle

Ve dnech od 22. do 29. srpna proběhly v Kolovči u Domažlic ve spolupráci s místní farností, kterou spravuje P. Antonín Daněk, letní misie. Misijní tým vedl Otec Pavel Mayer, zahájení misii se ujal Otec biskup František Radkovský, který na úvod slavil mši svatou a udělil nám požehnání. Celý týden byl zpestřen bohatým programem, koncertem, přednáškami, promítáním filmu a besedami.

V pátek večer jsme se sešli na faře v Úboči, kde jsme měli základnu a zároveň i výbornou kuchařku Juditu, která nám předvedla, jak se dá dobře jíst i bez masa. Pravda, úmysl ale byl, abychom vložili nějakou újmu. Shodli jsme se, že si odepřeme maso a budeme jíst lehce. Otec Pavel každý den sloužil mši svatou. Rozdělili jsme si úkoly, kdy jsme se ve skupinkách po dvou jeden modlil a druhý mluvil. Popřípadě jsme si mohli role vyměnit nebo se doplnit. Po celou dobu působení jsme se nesetkali s žádným tvrdým odporem. Nejedem z nás mohl svědčit, že misie není lidské dílo, ale dílo Boží. Tím chci také poděkovat všem, kteří jste přispívali modlitbou. Tyto dny byly skutečně požehnáním a obohacením i pro nás. Vím, že nebudou hned plné kostely, ale byli jsme využiti dostatečně. Otec Pavel sloužil i svátostí smíření a podáváním eucharistie po domech. My jsme zasévali, ale vzrůst je na Bohu. Místní farnost k nám byla velice srdečná, starali se i o naši tělesnou schránku a přispěli i historkou o místním mlýně, který už nefunguje. Je mi jasné, proč populace stárne.

Ke konci misii se k nám připojila při modlitbě nešpor myš. Jelikož si nemohla vybrat, do kterého chóru bude patřit, běhala sem tam. Otec Pavel rozhodl, že ji vyžene a to také udělal. V neděli 29. 8. byla sloužena mše svatá na poděkování a rozloučení s místní farností a knězem. Rozloučení bylo velice srdečné a v naději, že se zase setkáme.

Děkuji Bohu, že jsem já sama mohla být přítomna na těchto misiích a být nástrojem Božím.

sestra Zdislava Švarcová

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů v Jablonném v Podještědí
- ❖ za Boží pomoc při hledání vhodného zaměstnání pro fr. Lorenza z MS Trávník
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství

Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích s vírou ve vzkříšení oznamuje, že byl po mimořádně plodném a příkladném kněžském životě Nejvyšším Veleknězem povolán na věčnost jeho věrný kněz a pokorný služebník

MUDr. Ladislav Kubíček

kanovník, osobní arciděkan a farář,
člen sdružení diecézních kněží a jáhnů sv. Dominika.

Narodil se 3. 1. 1926 na Podkarpatské Rusi, v Rachově. Po komunistickém věznění dokončil studia medicíny a také teologie a 7. 2. 1967 přijímá v Praze kněžské svěcení. 15. 8. 1969 je ustanoven administrátorem ve Veleliblech a kaplanem v Nymburce. Po roce odchází do Nebešova n. Pl., kde zároveň spravuje H. Habartice, Jedlku a M. Bukovinu. Za další dva roky odchází do Sloupu v Č., Lindavy a Skalice. 1. 8. 1975 je pověřen službou vikaristy v litoměřické katedrále. V září 1976 je ustanoven administrátorem v Třebenicích a Čížkovicích a již v dalším roce je přeložen do Vysokého n. Jiz., kde spravuje i Paseky n. Jiz. a Zlatou Olešnici. Po desíti letech je ustanoven administrátorem ve Frýdlantě v Č., Bulovce, Dětrichově, Vsi a na čas i v Hejnicích a Raspenavě. 1. 7. 1993 odchází jako farář do Bohušovic n. Oh., kde spravuje i nedaleký Terezín, Brozany n. Oh. a Čížkovice. Postupně je jmenován osobním arciděkanem, kaplanem litoměřické nemocnice, je pověřen výkonem duchovenské služby ve věznicích a hospicích. Od 1. 8. 1999 se jako farář vrací do Třebenic, se správou blízkých Čížkovic. Pro svou záslužnou činnost je 6. 11. 2000 ustanoven sídelním kanovníkem naší litoměřické kapituly, přičemž zůstává mezi svými farníky v Třebenicích a okolí a nadále pomáhá i velkému okruhu přátel jako zpovědník, duchovní rádce a přítel, s široce otevřeným srdcem pro všechny potřebné...

Zemřel 11. září 2004 na své faře, zabit rukou vraha.

Rozloučení se konalo 22. září 2004 v kostele Narození P. Marie v Třebenicích a ve společenství spolubratří a věřících v litoměřické katedrále sv. Štěpána.

Pohřeb se konal 24. září 2004 v kostele sv. Stanislava v Kunštátě, jeho ostatky byly uloženy do rodinného hrobu.

Jeho dobrou a laskavou duši doporučujeme do vašich modliteb.

Biskupové, Katedrální kapitula a kněží litoměřické diecéze
za pozůstalé příbuzné: Miroslav Kubíček a rodina Kubíčková, Pavlišova
a Bělehrádkova

Vzpomínka na otce Ladislava

Ve středu 22. 9. 2004 jsem se byla naposled rozloučit v Třebenicích se svým duchovním otcem P. Ladislavem Kubíčkem, dominikánským terciářem a později členem sdružení diecézních kněží sv. Dominika. Zнала jsem ho od svých studií skoro 35 let. Poznala jsem ho na exerciciích v Benešově nad Ploučnicí. Tyto exercicie oznamovaly zlom v mém životě a velkou naději. Pak jsem ho navštěvovala v jeho farnostech, jak byl postupně překládán do

Sloupu, Třebenic, Vysokého, Frýdlantu, Bohušovic a znovu do Třebenic. Nejkrásnější léta strávil ve Vysokém nad Jizerou. Tam jsem objevila krásu dominikánského povolání. I když o tom nikdy nemluvil, vyzářovala z jeho života. Nezapomenu na jeho nápaditý apoštolát za totality – každý týden s naší pomocí objížděl své tři farnosti a okolí s katolickými novinami, aby se dostal do kontaktu s lidmi – během roku autem, v zimě na lyžích. Všichni ještě žijící na něho vzpomínají – věřící a nevěřící.

Důsledně žil v těchto podmínkách i podle evangelních rad chudoby, čistoty a poslušnosti. Nenarodil se jako světec, měl své chyby, ale byl velmi pokorný a stále rostl v Boží lásce. Svě známé doprovázel modlitou, nikdy nezapomněl na svátky či narozeniny.

Někteří lidé nyní tvrdí, že se to přehání s jeho mučednictvím. Mohu dosvědčit, že při opakovaných krádežích v poslední době měl obavy. Obrátil se s prosbou o pomoc na policii, na místní úřad i na biskupství. Marně. Z lidského hlediska už nemohl dělat nic. Je příznačné, že v této době píše knihu o svobodě. Když už lidé nechtěli slyšet jeho slovo, ani nereagovali na jeho dobrotu, nabízí své utrpení. „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“

Věřím, že nám pomáhá i dál.

Marie Dominika

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

SETKÁNÍ EVROPSKÉ RADY LSSD

Ve dnech 30. 9. až 3. 10. 2004 se v Bratislavě konalo setkání Evropské rady laických sdružení sv. Dominika (ECLDF). Šlo o první setkání nově zvolené rady, jejíž volba proběhla v tomto roce na evropském setkání laiků ve Walberbergu.

Setkání rady se zúčastnili také sestra Patricia Robinson, která je zástupcem Evropy v Mezinárodní radě laických sdružení sv. Dominika a fr. Jerry Stookey OP, generální promotor pro dominikánskou rodinu.

Členové rady zvolili prezidenta rady a rozdělili si další officia. Prezidentem se stal fr. Robert Kopfmüller-Knabe z Německa (kopfmuellero@aol.com), sekretářem sr. Eva Kameniarová (evakameniarova@stonline.sk) ze Slovenska. Oblast formace dostal na starost fr. Tomáš Machula z ČR, finance sr. Chantal Soligny z Francie, webmistrem se stala sr. Nikolett Muranyi z Maďarska (nikolett.muranyi@vnet.hu).

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS TRÁVNÍK (*Josef Lorenzo Šebestík*)

Naše sdružení Sv. Josefa v Trávníku oslavilo 18. září 2004 10. výročí založení. Slavnost začala modlitbou svatého růžence prokládanou myšlenkami sv. Dominika. Poté nastal obřad přijetí do sdružení sestry Marie Anežky Regentové a jejího syna Josefa Jiljí za asistence otce Romualda.

Slavnou mši sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kvasicích jako díkůvzdání sloužil otec Romuald Rob z Olomouce. Při ní složila naše bývalá členka sestra Jordána, nyní samostatná členka v Šumperku, věčné sliby do rukou představeného. Po mši sv. jsme se společně pomodlili modlitbu uprostřed dne, Anděl Páně a zpěvem Salve Regina zakončili dopolední oslavu.

Společný oběd byl pro všechny velmi potřebný, neboť všem pořádně vyhládl. Po krátké siestě se s námi otec Romuald podělil o myšlenky sepsané otcem J. M. Veselým OP.

Závěr oslav, to bylo ztišení před vystavenou Nejsvětější svátostí, modlitba litaní a zpěv „Bože, chválíme tebe“.

Kéž Pán žehná našemu sdružení i celé dominikánské rodině.

17. října se naše sdružení opět sešlo v Trávníku. Byli pozváni i noví zájemci o dominikánský život. Po modlitbě sv. růžence jsme pokračovali v katechismu, tentokrát na téma „Ježíš Kristus byl počat z Ducha svatého a narodil se z Marie Panny“. Maria je opravdu „Matka Boží“, protože je matkou vtěleného věčného Božího Syna, který je sám Bohem. Po výkladu představeným se rozhořela velmi dlouhá a zajímavá diskuse na toto téma. Také naše malá dominikánská knihovna měla několik zájemců. Asistent otec Romuald se omluvil z důvodu nachlazení. Dalším naším setkáním bude rekolekce na Velehradě.

MS ÚSTÍ NAD LABEM (*Jarmila Markéta Kunertová*)

Dne 15. 10. 2004 proběhly v našem sdružení volby představeného. Představenou byla zvolena sestra Jarmila Markéta Kunertová.

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (*představená Eva Terezie Chaloupská*)

Termíny dalších setkání:

27. 11. 2004 v Hradci Králové – setkání České dominikánské rodiny

13. 12. 2004 u sv. Jiljí v Praze – při mši sv. od 18:30 časné sliby sestry Anežky Dominiky Churáňové

Podrobnosti a další termíny na adrese www.laici3ps.op.cz.

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (*představená Miloslava Anna Zásmětová*)

Setkání našeho sdružení proběhne první listopadovou sobotou, to je 6. 11. 2004 s obvyklým programem: 8,30 Chvály v kapli sv. Zdislavy, v 9 hodin mše svatá a pokračování ve velké hovorně.

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (*představený Jan Jáchym Beneš*)

Setkání (skoro) každý čtvrtek lichého týdne, tj.:

4. 11., 18. 11., 2. 12., 16. 12. 2004

13. 1., 27. 1., 10. 2., 24. 2., 10. 3., 24. 3., 7. 4., 21. 4., 5. 5., 19. 5., 2. 6., 16. 6. 2005

NABÍDKA NAKL. KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, <http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Jubilejní plánovací kalendář OP 2005

Český národní a řádový provinční kalendář s informacemi o mešních čteních na každý den. Formát A6, uspořádání po týdnech, prostor pro denní záznamy, informace o akcích pořádaných na oslavu 100. výročí obnovení České dominikánské provincie
brož., 65 Kč

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA**OLIVA****knihkupectví a galerie**

nejúplnější produkce literatury a časopisů z oblasti křesťanství, judaica, pravoslaví.
knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

S. Terezie Josefa Strettiová, OP:**Anglicko-český teologický slovník**

Tento malý slovník teologické terminologie má sloužit jako studijní pomůcka při výuce angličtiny na Katolické teol. fakultě UK.

Karolinum, brož., 81 str., 53 Kč

P. André-Marie Meynard OP:**Duchovní život**

Stručná suma teologie asketické a mystické podle ducha a zásad sv. Tomáše Akvinského
MCM, brož., 334 str., 288 Kč

Moše Idel: Kabala – Nové pohledy

Jedna z nejvýznamnějších monografií o židovské mystice.

Vyšehrad, váz., 445 str., 398 Kč

Vojtěch Vlček: Perzekuce mužských řádů a kongregací komunistickým režimem 1948-1964

Práce historika Vojtěcha Vlčka je prvním dílem, které souhrnně zpracovává dramatické osudy řeholí v 50. a 60. letech v českých zemích.
MCM, váz., 597 str., 547 Kč

Wilfrid Stinissen: Věčnost uprostřed času

Ježíšův čas je krátký – pouhých třiatřicet let. Přesto v sobě obsahuje a shrnuje čas všech lidí. Jeho čas objímá všechno, co bylo před ním a co nastane po něm. Právě proto, že Pán v sobě zahrnuje všechny čas, dokáže jej osvobodit z otroctví zkázy a naplnit věčností.

KN, brož., 167 str., 149 Kč

Spisy apoštolských otců

Přeložili: Ladislav Varcl, Dan Drápal, Jan Sokol

Spisy apoštolských otců jsou významnou částí raně křesťanské literatury.

Kalich, brož., 278 str., 238 Kč

Angelus František Jeřábek: Klášterní kuchařka aneb oroduj za nás domácí kuchař

KN, váz., 287 str., 240 Kč

Kdo chodí tmami

Daniel Reynek – Jiří Reynek – Rozhovor Aleše Palána

Torst, váz., 310 str., 468 Kč

Bonaventura: Breviloquium

Kompendium scholastické teologie

Vyšehrad, váz., 414 str., 438 Kč

Henryk Misztal: Svatí a blahoslavení laici

Stručné životopisy.

MCM, váz., 591 str., 455 Kč

Papežská biblická komise: Židovský národ a jeho svatá Písma v křesťanské Bibli

KN, brož., 146 str., 159 Kč

Marek Orko Vácha: Šestá cesta

O havranech, o liliích a o mnohem vzácnější cestě. *Cesta, váz., 143 str., 119 Kč*

NEKROLOGIUM**27. listopadu 1949**

zemřel v Uherském Brodě bratr spolupracovník **Rajmund Lakomý**. Narodil se 28. května 1873 v Cakově na Moravě, řeholní sliby složil 1. listopadu 1903 ve Štýrském Hradci. Sloužil Bohu a bratřím jako krejčí v kláštorech v Praze, Štýrském Hradci, Olomouci, Třeboni a Uherském Brodě. Pohřben je v Uherském Brodě. Ať odpočívá v pokoji.

Není lepší pozorovatelný, z jaké můžeme vidět svět, sebe sama a všechny události v jejich pravdivosti, než smrt. Potom všechno zaujme své správné místo. (R. Cantalamessa, Sestra smrt, Karmel. nakl. 1997)

OČISTEC

Homilie při mši svaté v katedrále Svatého Ducha na zahájení setkání české dominikánské rodiny v Hradci Králové 8. 11. 2003

Milí bratři a sestry, vítám vás v našem dominikánském městě!

Jsme v městě, kde už ve 13. století byly konventy bratří a sester dominikánek. Klášter mnišek byl na pravém břehu Labe, kde je dnes děkanát pedagogické fakulty. Dominikánský klášter bratří stál – o to se prou historici – tam, kde je nyní budova muzea, tedy taktéž u řeky Labe, na druhém břehu. Je jedna sentence, která říká, že byly dokonce dva a že ten druhý stál na místě nynější radnice. Konvent otců byl u kostela Panny Marie a také pozdější jezuitská rezidence si zvolila titul kostela Panny Marie. Byl to první provinciál našeho řádu, bratr Zdislav, který byl lektorem zdejšího konventu. A tak při současných lidových oslavách královny Elišky Rejčky, vítá ji v našem kostele „bratr Zdislav“, který je převlečený za dominikána. Hledáme totiž k té příležitosti někoho, kdo je odvážný a dokáže se setkat s královnou po tolika staletích. To je připomínka pro nás, abychom se zde cítili jako v prostoru, který určitě naše sestry a naši bratři navštěvovali. Byl to také jejich městský kostel, tehdy ještě ne katedrála. Scházíme se dnes, kdy si připomínáme zemřelé bratry a sestry naší dominikánské rodiny, našeho Řádu. Je to zvláštní způsob setkání, ale připomíná nám jedno, že my křesťané se nemodlíme k mrtvým, ale modlíme se za mrtvé, že my vytváříme opravdu živé společenství a smrt není jakýmsi koncem, není přerušením spojení, ale naopak je také i výzvou k prohloubení našich vzájemných vztahů. Zamysleme se tedy nad sebou a vyznejme své viny, abychom směli přistoupit ke slavení Eucharistie.

Sestry a bratři v Kristu a svatém Otci Dominiku, svaté Kateřině, Zdislavě a dalších našich patronech a ochráncích.

O čem hovořit ten dnešní den, který je jiný než vloni, kdy část Vás dorazila se zpožděním, neboť padal sníh? Dnes nám svítí slunce a my si připomínáme sestry a bratry, kteří nás předešli na věčnost. Možná jste zaregistrovali, že o těch letošních Dušičkách 2. listopadu Svatý otec nehovořil o tom, že je zapotřebí jít na hřbitov, že je to velká příležitost k setkání, ale hovořil o očistci. A tak si úmyslně vyberu toto téma, které se možná bude zdát, že je ještě více dušičkové, než hovořit právě o tom, že pro nás památka zemřelých není den strašidel, jak se nám v rámci „nových tradic“ snaží někteří namluvit

a vmluvit, a tak s klidem mohou porušovat principy náboženské svobody v této zemi a dokonce mnoho škol v naší zemi slyší na takovýto způsob oslovení. Nejenom tedy že málo mezi sebou komunikujeme, že se mezi sebou nezdravíme, nejenom, že se jeden druhého bojíme, teď bychom se měli bát i našich nebožtíků. A dokonce umocněně, že budou vystupovat v podobě těch strašidelných masek.

Ale o čem opravdu očistec je? Proč si v tento den připomínáme právě tuto skutečnost. Myslím, že v naší mysli existuje silně zakořeněná představa Boha soudce, který podrobně zkoumá. Opravdu, před Jeho pátravým pohledem, před jeho soudem obstojí nepatrná část. I praxe Církve byla taková, že zpřísnila zásady úcty svatých a způsob vedení beatifikačních a kanonizačních procesů, který se většinou projevoval tím, že během roku papež kanonizoval jednoho či dva světce, či světice, někdy ani to ne, a tak v lidech vyvolala jakousi představu, že na jedné straně je několik vyvolených, kteří prošli Božím soudem, ale pak je většina lidí, většina zemřelých, kteří se nalézají ve věčném zatracení anebo v mukách očistce. V 19. – 20. století se vytvořil s určitými formami lidové zbožnosti obraz Církve stále se zmenšující, stále se smršťující do sebe. Viděli jsme, jak nám ubývá lidové zbožnosti, jak nám samovolně ubývá návštěvníků bohoslužeb, jak je nám z bohoslužeb či školních lavic vyháni kvazi-liberální politické systémy anebo totalitní systémy, ať byly hnědé, černé nebo rudé. Když jsme dnes ráno otevřeli část dominikánské liturgie hodin, našli jsme citaci 51. článku dogmatické konstituce, který mluví o tom, že mnozí bratři a sestry procházejí cestou očišťování. Tak je asi třeba, abychom si uvědomili, že křesťané neměli vizi zúžené církve, ale církve, která vstoupila do tehdejšího světa po letnicích, měla jasnou vizi, že musí být církví apoštolskou, že musí být církví misijní, že musí být církví, která roste. A také si proto snažili vytvořit předpoklad – ne všemi historiky uznávaný – I. ekumenický koncil. Setkání apoštolů v Jeruzalémě vytváří předpoklady, jak odstranit množství překážek, které brání křesťanům nežidovského původu stát se křesťany. Zcela jistě, že to v církvi vyvolalo velká napětí a veliké spory. Spory na nejvyšší úrovni. Zatím jsme ještě v našem století (ale ani ve 20. či 19.) takovýto spor nezažili. Když sledujeme právě v této misijní církvi jejich představu, co se děje se zemřelými, pak můžeme sledovat, že se jednak víra v očistec neopírá jen o druhé čtení z knihy Makabejské, o Judovi, který vyzve k modlitbám za padlé. Musíme si uvědomit, že v samotném Izraeli sto let před příchodem Krista se modlili za zemřelé. Více než sto let před příchodem Krista měli představu

očistce, ale trochu jiného. Byli přesvědčeni o tom, že většina lidí, kteří v Boha věří a snaží se žít podle víry, i když chybuje, dojde do Boží náruče, do Abrahamova lůna. Vzpomeňte na podobenství o Lazarovi. Nebylo to místo plamenů, ale místo určitého očekávání. Tímto způsobem přemýšlela církev i v dalších stoletích.

Jedním takovým z nejkrásnějších dokumentů je vidění svaté Perpetuy. My často v modlitbách odříkáváme různé věty, jména svatých, ale přiznejme si, že jsme jako magnetofony, vyslovujeme jejich jména, aniž bychom věděli, kdo to byl, co dělal, jakoby nás vůbec nezajímalo, proč v našich kostelích je ten obraz nebo socha. Chodíme kolem nich, nevidíme, neslyšíme a oni jako by téměř k nám volali! Oni se do těchto prostorů nedostali náhodou. I jméno sv. Perpetuy se nedostalo do římského kánonu jenom tak. Sv. Perpetua vypráví, když prožívala mučení před vězením, jak viděla osud svého zemřelého bratra, kterého měla nesmírně ráda. Zemřel jako malý chlapec. Nepopisuje ho, že by se škvařil v plamenech, ale že nemohl dosáhnout přes vysokou hradbu do studně, aby načerpal vodu, a proto se za něho modlí. A když se za něho takto modlí, tak za několik dní vidí ve zjevení – ve snu, jak hradba padla a její bratříček nejenom, že se s chutí napije, ale hraje si, tak jako si malé děti hrají u potůčku nebo u rybníčka. Mohl bych jmenovat další a další právě starokřesťanské příklady, které nám jasně říkají, že naše často zakódovaná vize poloprázdného nebe, pekla praskajícího ve švech stamilióny nehodných zločinců a darebáků a pak obrovská plocha očistce je opravdu jakýsi z hlediska křesťanské víry a především prvotní církve nepochopitelný obraz. Vzpomeňte, že právě tam, kde se zrodila teologie – v Alexandrii – měli veliký problém, protože chtěli do nebe dostat všechny. Vzpomeňte na Origena, vzpomeňte na sv. Klementa Alexandrijského. A tímto způsobem uvažoval svatý Ambrož i svatý Jeroným. Když jsem si tedy na začátku četl v dnešní liturgii hodin onu větu o očišťování, tak se mi právě vybavily tyto myšlenky. Oni neříkali očistec, ale říkali, že je to stav *refrigerii*, občerstvování, oživování. První, kdo použil slova očistec, byl svatý Augustin. Použil ho na základě úvahy apoštola Pavla, který v prvním listě Korint'ánům ve třetí kapitole odpovídá na otázku života po smrti a přirovnává tuto situaci k onomu očistnému ohni, kterým projde každý, jak říkal také sv. Ambrož. Ti, kteří jsou ze stříbra, stanou se perlami, protože perla byla symbolem Krista. Ti, kteří mají v sobě trochu olova, to jsou hříšníci, musí tedy být očištěni, olovo odkape a stříbro zůstane. A ti, kteří jsou jenom z olova, těm pak hrozí, že se roztaví. Tento obraz se pak dalšími staletími proměňoval. Proč připomínám tyto obrazy, z kterých se zrodila teologie a nauka o očistci? Stále více si uvědomuji,

jak my naši víru i naši teologickou reflexi opravdu odtrhujeme od všech souvislostí. Nedaleko odtud máme kouzelný kout v Kuksu, kde světový barokní autor Matyáš Bernard Braun dokázal do kamene vtesat celou teologii a celou křesťanskou morálku. Proto jsme tam pozvali celou biskupskou konferenci, abychom si toto uvědomili, že nejenom kultura a umění jsou zdrojem teologického poznání, ale že kultura i umění dokáže předat celé toto poselství. Je třeba, abychom si uvědomili, že v dnešní době nemůžeme studovat teologii pouze z knih, ale skutečnou teologii můžeme čerpat z tohoto velikého odkazu minulosti. A není to jen odkaz minulosti, protože kultura a umění jsou i současností. Nedokážeme-li těchto prostředků využít, nedivme se, že se potom v našich představách rozrůstá ona vize stále se smršťující církve na zemi a ještě smršknutější na věčnosti. Naše rádoby zabydlení se v pozici uzavřeného společenství má tedy své hluboké kořeny.

Vzpomeňte na úvodní modlitbu dnešní mše svaté za naše zemřelé bratry a sestry. Uvědomujeme si, že bratři i sestry hlásali Evangelium. Zcela jistě víme, že ani v gotice, ani v baroku, ani v 19. století sestry dominikánky nestály zde u tohoto ambonu nebo tam na té Myslbekově kazatelně, aby byly hlasatelkami homilií, ale společně svým životem, formou kultury svého života se naši zemřelí bratři a sestry stali skutečnými hlasateli Evangelia, i hlasateli nauky o očistci. Kéž tedy naši zemřelí bratři a sestry, kteří svým věrným životem i se všemi chybami a nedostatky byli těmi velkými hlasateli Evangelia, jsou nám příkladem. I my si uvědomíme, kudy vede naše cesta, a naše nedostatky a slabosti nás nepovedou k jakémusi ještě většímu uzavírání se, ale naopak budou stále pro nás výzvou, že ono rozhodnutí se pro Krista, ono hledání důvodů pro naši víru je tím nejoprávnějším způsobem následování Krista v naší době. Amen.

Fr. ✠ Dominik Duka OP

Nejhlubší pravda o naší lidské přirozenosti není ta, že jsem zistiťní a sobečtí, ale že hladovíme a žízníme po Bohu a v Bohu nalezneme jeden druhého. Jedním ze způsobů, jak svědčit o tom, co znamená být lidmi, je shromažďování v malých místních společenstvích a zpřítomňování události Poslední večeře s jejím tajemstvím svobody a odpuštění. Měla by to být společenství, která v nás žijí vědomí, že dobro, které hledáme, není naše vlastní soukromé uspokojení, ale společné dobro. Avšak neměly by to být malé do sebe uzavřené skupinky, oslavující, jak je jim spolu dobře. Měli bychom v nich pěstovat širší vědomí sounáležitosti, sdílet své společenství se všemi ostatními lidmi, se světci i hříšníky, s živými i mrtvými.

(T. Radcliffe: Medvěd a mniška, Krystal OP a Karmel. nakl. 2004)

DOMINIKÁNSKÉ CHARISMA KÁZÁNÍ

2. část

LITURGICKÉ KÁZÁNÍ V DOMINIKÁNSKÉM KONTEXTU

1. Měnící se pastorační situace je poznamenána hladem mnoha křesťanů po Slově Božím a hlubší spiritualitě. Z toho plyne jasná potřeba efektivnějšího kázání. Pokles počtu vysvěcených osob je přímo úměrný nárůstu počtu profesionálně školených laických pomocníků, kteří jsou nadaní a připraveni kázat. Potřeba multikulturních komunit rozumět Slovu Božímu tak, jak je vyjádřeno konkrétní životní zkušeností a kulturním dědictvím jejich členů, klade na kázání zvláštní požadavky.

2. Obnova kazatelské služby církve se nemůže omezovat pouze na tu u ambonu. Celá církev je povolána hlásat království Boží slovem, skutky a vzájemnými vztahy tak, jak to dělal Ježíš. V nejširším slova smyslu v sobě kázání zahrnuje mnoho rozmanitých způsobů, jimiž ti, kdož jsou pokřtěni, hlásají a uskutečňují Boží království (např. „Jednání ve jménu spravedlnosti a účast na transformaci světa se nám jeví jako naprosto základní součást hlásání evangelia.“ Spravedlnost ve světě, Synod biskupů 1971). V rámci tohoto širokého poslání církve jsou určití členové nadáni a povoláni k rozličným službám slova, včetně služby kazatelské (evangelizace, misionářské práce, putující kazatelské týmy, katecheze, vedení RCIA, kázání na rekolekcích a misích, duchovní vedení atd...)

3. Kazatelské charisma: (Duch svatý) „Rozdává mezi věřící každého stavu také zvláštní milosti, kterými je činí schopnými a pohotovými přijímat různé práce či úkoly užitečné pro obnovu a další rozvoj církve...“ (LG 12). Ve 12. kapitole 1. listu Korintským zahrnuje Pavel mezi různé projevy Ducha ke společnému dobru „dar prorocký“ a „dar rozlišování duchů“. Z přijetí těchto charismat či darů „vzniká pro každého věřícího právo a povinnost uplatňovat je v církvi i ve světě k dobru lidí a budování církve.“ (AA 3)

Kazatelské charisma je ukotveno ve křtu a biřmování; je to charisma, které je srdcem kněžského a biskupského úřadu, ale neomezuje se pouze na vysvěcené. (Vzpomeňte si na diskusi Tomáše Akvinského o *gratia sermonis* a o tom, zda i ženy mohou získat „dar řeči“ ve *ST II?II, 177*. Povšimněte si také Congarovy práce o podílu všech pokřtěných na Kristově prorockém

poslání.) Charisma kázání leží v srdci poslání Řádu kazatelů. Všichni členové Řádu jsou povoláni k účasti na jeho poslání, každý podle svých schopností, darů, vzdělání a povolání. Toto povolání vyplývá již ze samotného důvodu, pro nějž byl Řád založen. Proto ti, kdo se zaslíbí poslání Řádu, s tímto slibem zároveň získávají určité pověření k účasti na tomto poslání, jež odpovídá jejich úloze v Řádu, darům a okolnostem.

Dále bychom se měli tázat, zda toto pověření k účasti na kazatelském poslání, jež získávají apoštolské sestry dominikánky, je co do významu srovnatelné s pověřením kázat, jež plyne z vysvěcení k jáhenské službě. V čem jsou si podobná? Jaký je teologický výklad těchto dvou případů pověření?

4. Zamyšlení nad liturgickým kázáním

Účelem kázání je umožnit shromážděnému lidu slavit liturgii s vírou a převést „věčnou pravdu evangelia ... do konkrétních životních poměrů (PO 4). Kazatel je povolán k tomu, aby propojil liturgii a život, aby pojmenoval milost Boží, jež v komunitě působí teď a tady ve světle Písma daného dne a zvláštní liturgické slavnosti. (Pozdější prohlášení zohledňuje důrazy kladené dokumentem Komise biskupů USA pro kněžský život a službu z r. 1982). Je zřejmě nutné vymezit dělicí čáru mezi formálně liturgickým kázáním a svědectvím, k němuž kazatelé či předsedající shromáždění v liturgickém kontextu vyzývají. Druhý zmíněný případ, byť má svou hodnotu, však není jedinou formou liturgického kázání, jež nevysvěceným osobám přísluší.

Pastorální zkušenosti s různými službami Slova přivádějí mnohé z komunit a lidí k otázce, proč je eucharistická homilie, jakožto přednostní kázání církve, vymezena pouze vysvěceným mužům. (Carlo Molari na počátku 70. let napsal: „Obsah (hlásání evangelia) vychází najevo skrze zkušenost s evangeliem, kterou věřící v různých životních situacích zažívají, a skrze působení Ducha svatého. Z toho důvodu je skutečnost, že čtení z Písma komentují a jejich současný význam odhalují pouze kněží, pro dnešní autentické hlásání slova Božího nedostatečná.“ (*La Fede e il suo linguaggio*, Assisi: Cittadella Editrice, 1972, 280-284)

Je třeba se ptát, jaký má z pastoračního hlediska na společenství věřících (a to zejména žen a dívek) vliv, je-li evangelium kázáno pouze muži (a většinou celibátníky).

5. Pro omezení liturgického kázání pouze na vysvěcené osoby jsou udávány různé teologické a liturgické důvody:

a) „kázání je samo o sobě součástí liturgie,“ bohoslužebný úkon. (To je pravda, ale bohoslužebného úkonu se aktivně účastní celé shromáždění a ostatní služby v rámci liturgie jsou vykonávány nevysvěcenými osobami z tohoto shromáždění.)

b) Mezi slovem a svátostí je jednota. Vyžaduje však tato nezbytně, aby byl jeden služebník zároveň kazatelem i předsedajícím? Zde Mary Collins navrhuje: Jestliže je eucharistie úkonem celé církve a jestliže vysvěcené osoby, jsou těmi, kdo společenství věřících v jeho rámci – a nikoli nad ním – předsedají, pak „církvní praxe potvrzuje, že je pro toho, kdo liturgickému shromáždění předsedá, možné požádat jiného věřícího, aby je všechny společně prostřednictvím slova uvedl do hlubokého sdílení tajemství Kristova, a že toto společné vedení nenarušuje svátost jednoty.“ („Kořeny kazatelské služby ve křtu“ in *Preaching and the Non-ordained*, ed. Nadine Foley, Liturgical Press 1983, 111-133, pg 130).

c) Někteří vyjadřují znepokojení nad tím, že kázání laiků narušuje „vnitřní pouta mezi slovem, svátostí a vedením komunity.“ Ve skutečnosti však v mnoha pastoračních společenstvích (jak je uvedeno výše) zastávají základní pastorační služby, včetně služby slova, nevysvěcení pastorační pomocníci. Dokonce ani, když je k dispozici vysvěcený služebník, nebývá mnohdy tento pravidelným pastoračním vůdcem daného společenství.

d) Ti, kdo káží v liturgickém kontextu, formují víru společenství v té nejzákladnější rovině. Kdo/co je pověřuje mluvit jménem církve? Veřejné uznání a pověření těch, kdo káží v liturgickém kontextu, nemusí být nutně ztotožňováno se svěcením. Všichni, kdo káží v liturgickém kontextu, by měli mít odpovídající přípravu a prokázat talent pro kázání. Rostoucí počet diecézí a místních církví začíná vyvíjet a zavádět směrnice pro formaci kazatelů a proces rozpoznávání těch, kdo jsou obdarováni charismatem kázání. Schopnosti by při výběru služebníků pro kázání v církvi měly být ceněny více než postavení.

6. A co kanonická omezení (CIC, kán. 767)? Ačkoli kánon 767 omezuje homilii pouze pro vysvěcené osoby, ne všichni kanoničtí právníci či

biskupové však souhlasí s tím, že to znamená, že by předsedající nemohl nikdy při slavení eucharistie po četbě evangelia přizvat jiného pokřtěného člena společenství, aby kázal. Mimoto by to občas bylo z pastoračního hlediska vhodné udělat právě tak, ačkoli by pak toto kázání nemohlo být nazýváno homilií v

„Canon 766“ in *Roman Replies and CLSA Advisory Opinions* 1986, ed. William A Schumacher & J. Cuneo, Washington, D.C., Canon Law Society of America, 1986, pg. 71 – 73; „Brought Together by the Word of Living God (CIC kán. 762 – 773),“ *Studia Canonica* 23 (1989), pg. 345 – 371; J. A. Corriden: „The Preaching of the Word of God, (CIC kán. 762 – 773 in „*The Code of Canon Law: A text and Commentary*,“ ed. J. A. Corriden, T. J. Green a D.E. Heintschel, zadáno Americkou společností kanonického práva, Paulist, New York 1985, pg. 551 – 555; John M. Hules: „The Law on Lay Preaching: Interpretation and Implementation,“ *Proceedings of the Canon Law Society of America* 52 (1990), pg. 61 – 79; „The Ministry of Divine Word (Canons 756 – 761)“, *Studia Canonica* 23 (1989), pg. 325 – 344; *Disputed Questions in the Liturgy Today*, Liturgy Training Publications, Chicago 1988, pg. 17 – 25.)

Teologická a pastorační odůvodnění pro praxi lze nalézt v Příručce pro mše s dětmi a ve Vatikánem schváleném experimentu s laickým kázáním při slavení eucharistie v Německu v 70. letech. Příručka pro mše s dětmi využívá při určování toho, kdo by specifickému společenství mohl v danou dobu nejlépe předávat Slovo Boží, pastoračního principu: „Po evangelium může hovořit jeden z dospělých, zvláště je-li pro kněze těžké se přizpůsobit dětské mentalitě.“ (§24). Němečtí biskupové nabídli další teologický a liturgický důvod: „Pokud církev učí, že celé společenství káže evangelium a slaví liturgii, pak by zodpovědnost za kazatelský úřad neměla spočívat pouze na knězi. Mimo to, kázání laiků je jedním ze způsobů, jak zviditelnit různá charismata, služby a úřady v rámci křesťanského společenství, aniž by se tak ubíralo na jednotě jeho poslání.“ (Vyňato z petice německých biskupů z r. 1973, v níž žádají Vatikán o schválení kázání laiků při slavení eucharistie, „Die Beteiligung der Laien an der Verkündigung“; viz přílohu č. 3 in William Sudlarek: *Assertion Without Knowledge? The Lay Preaching Controversy of the High Middle Ages* – Ph.D. disertace, Princeton University, 1979. Tato iniciativa vedla k osmiletému schválení kázání laiků při slavení eucharistie v německých diecézích.)

7. Teologické obavy, jež je třeba pojmenovat:

a) Vztah mezi služebným kněžstvím a všeobecným kněžstvím pokřtěných je životně důležitý. Když byl na úvod povolen německý experiment, Kongregace pro kněžstvo potvrdila, že Boží lid sdílí zodpovědnost za hlásání Božího slova, ale vyjádřila obavu, „zda rozšíření kazatelského úřadu o laiky nezamlží podstatný rozdíl mezi služebným kněžstvím kněží a všeobecným kněžstvím věřících.“

Znepokojení z předpokládaných zmatků souvisejících s odlišnou identitou vysvěcených osob se zdá být prvotní obavou i současných vatikánských dokumentů jako je poučení „Některé otázky ohledně spolupráce nevysvěcených věřících na posvátné kněžské službě“ z roku 1997 a dopis Kongregace pro kněžstvo „Kněz, pastýř a vůdce farního společenství.“ (Vol 29, 9. září 1999, 198-211).

b) Mezi charismatem a úřadem je vztah. Biskup dohlíží na službu Slova. Je tudíž zodpovědný za rozlišování, prověřování a vedení charismat.

c) Existují i jiné neustálé pastorační obavy: za prvé – Slovo Boží má být kázáno a chápáno efektivněji; za druhé – společenství či komunity si cení nejen služebné role vysvěcených osob, ale také ryzí služby slova, již vykonávají ostatní jejich pokřtění členové, kteří nejsou vysvěceni.

d) Jak se kanonické právo vztahuje k pastorační praxi? Jak můžeme my, jakožto dominikáni, přispět k výkladu a aplikaci církevního práva týkajícího se kázání, jež vede k plnějšímu chápání a hlásání Slova Božího?

VÝZVY ŘÁDU PLYNOUCÍ Z NAŠEHO SDÍLENÉHO CHARISMATU

1. Hlavní výzvou pro Dominikánskou rodinu je se k tomuto společnému dědictví charismatu kázání, jež nám bylo svěřeno sv. Dominikem, našimi stanovami a historií jakožto podstatná práce a poslání našeho Řádu, hlásit. „Otázka, kde bereme oprávnění kázat, je důležitá. Dnes samozřejmě jak muži tak ženy potřebují povolení místního biskupa. Dříve to však byla Generální kapitula, jež řídící se požadavky sv. Dominika, rozhodla, zda Bůh někomu udělil milost kázání.“ (Stanovy z r. 1241, hlava XII, čl. II.)“ (Byrn, *op cit.*, 107).

2. Pro bratry je prvotní výzvou potvrdit a realizovat primát kázání v životě a službách našich domů. Jsme povoláni k hodnocení našich služeb vzhledem k jejich vztahu k primátu kázání, jež se nachází v samém srdci Řádového charismatu.

3. Navíc Setkání Dominikánské rodiny v Manile (2000) výslovně znovu potvrdilo každého člena Dominikánské rodiny jako bytost Řádu. Všichni mají zodpovědnost za realizaci charismatu kázání v Řádu. Bratři mají zodpovědnost za zajištění odpovídající spolupráce mnišek, sester a laiků Řádu při jejich službě Slova Božího, jakožto odpovědi na pastorační potřeby. To zahrnuje připojení hlasů žen a laiků k práci na katechetickém poslání našich provincií a domů, pozvání, aby se podíleli svými specifickými a charakteristickými hlasy a svědectvími na konkrétních pastoračních situacích a vytvoření příležitostí pro společné kázání bratří a ostatních členů Dominikánské rodiny v rámci různých evangelizačních činností.

DOPORUČENÍ

1. Doporučujeme, aby se komise Řádu i nadále věnovala takovému studiu teologie a kanonického práva, jež je k zodpovězení otázek týkajících se liturgického kázání kvalifikovaných a nadaných leč nevysvěcených členů Řádu a Církve nutné. Ženy a muži Řádu, kteří jsou k tomu teologicky a kanonicky kompetentní, by měli soustavně pokračovat ve výzkumu započatém touto komisí (založenou Generální kapitulou v Boloni 1998), aby do větší hloubky prozkoumali otázky, které vyvstávají jak z tohoto dokumentu, tak i jiných jemu podobných. Doporučujeme, aby tyto obsahovaly níže uvedené body:

- Jak si v současnosti vykládáme význam slov „kázání pro spásu duší“?
- Jak velmi je pro svědectví, jež církev vydává o evangeliu, důležité společné kázání žen a mužů, laiků a vysvěcených?
- Jakým způsobem pověřují sliby v Řádu kazatelů ke kázání jakožto účasti na nejpodstatnějším poslání Řádu? Do jak velké míry je toto pověření srovnatelné s jáhenským svěcením?
- Jak může Řád kazatelů převzít větší zodpovědnost za obnovu kázání v církvi pomáhaje tak diecézním kněžím i ostatním přijmout zodpovědnost za tuto důležitou službu a pomáhaje jim ji naplnit?

2. Doporučujeme, aby byla vytvořena struktura, jež by dokumentovala různé způsoby již existující spolupráce dominikánských bratří, mnišek, sester a laiků na kazatelském poslání Řádu po celém světě. Tato společná studie by mohla odhalit teologické a pastorační pohledy a otázky vyplývající z řádových zkušeností. A mohla by také navrhnout doporučení s ohledem na budoucí spolupráci. Posloužila by navíc jako vzácné povzbuzení a výzva pro členy Řádu. Mohla by se taktéž stát

inspirací pro zbytek církve, jež postrádá efektivní struktury pro spolupráci (ve službě) mezi ženami a muži, laiky a vysvěcenými.

3. Doporučujeme, aby Řád požádal Svatý stolec o povolení světit apoštolské sestry, jež jsou pověřeny kázáním a službou slova, na jáhenky.

K úvaze předkládají:

Mary Catherine Hilker OP, Benedikta Hintersberger OP, Hervé Legrand OP, Mary O`Driscoll OP, Paul Philibert OP

přeložila Dita Zdislava Haráková

IRSKO

O prázdninách letošního roku jsme pod hlavičkou chotěbořského občanského sdružení Benediktus, které podporuje tělesně postižené, vycestovali do Irsku. Otec biskup nám půjčil devítimístný Ford – Transit (všude, kam jsme dorazili, jsme původ našeho dopravního prostředku dávali k dobru a všude vyvolal nejprve salvu smíchu a posléze obdiv ke zmíněnému bratru biskupovi), ten jsme až po strop naplnili zavazadly a mladými lidmi – našimi dobrovolníky – a vydali se na třítydenní výpravu za spřátelenými dobrovolnickými organizacemi a poznáním země, odkud prý pocházeli naši první křesťanští misionáři a jejíž obyvatelstvo by z – pro nás nepředstavitelných – 90% měli tvořit katolíci...

Irsko je vážně zvláštní země. Lidé si tu na rozloučenou říkají „slon“ a hovoříce o „pórku“ mají na mysli sv. Patrika. Vstoupit doporučuji jen po zralé úvaze a na vlastní nebezpečí – utrhne vám srdce, nemáte-li ho z kamene. Hned v přístavu či cestou z letiště se přistihnete, že přemýšlíte nad tím, kdy a jak se sem podíváte příště – s rodinou, s přáteli.... Pověsti o nespoutané kráse „Tyrkysového ostrova“ skutečně nelžou – alespoň ne do té míry, do níž ji lze vyjádřit slovy. Johnny Cash prý v jedné písni o Irsku zpívá o 40 odstínech zelené, někdy je ale i těch 40 málo – a s modrou to je stejně tak: kolik by jí bylo potřeba na oblohu, útesy, moře... a všude přítomné highcrossy – keltské kříže z raně křesťanského období.

Krásu místní krajiny může překonat snad jen dobrácká a otevřená povaha jejich obyvatel. Neváhají vás – celí rozzářeni, s úsměvem od ucha k uchu – oslovit, jen aby (jistě zas a znovu) slyšeli, že jejich zem je opravdu „dechberoucí“, vyzvěděli, odkud jste, a případně vám poradili, co byste si ještě neměli nechat ujít, kde se dobře a levně najíte či ve které hospodě dnes hrají a kde vám předvedou i národní tance (které mimochodem vyžadují velmi dobrou fyzickou kondici). Raději se předem připravte, že vás přitom – zvláště zástupci starší generace – budou titulovat „drahoušku“.

Měla jsem to štěstí, že nebylo dne, kdy bych nebyla v kontaktu s někým z dominikánů, nezřídka hned se zástupci všech větví Irské dominikánské rodiny. Původně jsme to tak ani neplánovali, ale když se bratři z kláštera v Corku, kde jsme strávili první tři noci, dozvěděli, že už skutečně hodláme odjet a že nemáme na několik dalších dní zajištěný nocleh, zavolali do dalšího kláštera na naší cestě a dojednali nám ubytování tam – takže dál už jsme putovali doslova z náruče do náruče. Pro jistotu nás ještě vybavili na cestu (ovoce, zeleninou, sýry, mlékem, jogurty – měli nás dobře přečtené: vsadím se, že nikdo z nás si od návratu ještě nedal chleba s paštikou...; a navrch i nějaké peníze – prý pro všechny případy).

Měla jsem z toho smíšené pocity. Byla jsem překvapená a dojatá zároveň, jak velmi nám bratři, sestry, mnišky a laici dávají najevo, že k sobě patříme, a musím přiznat, že jsem byla i nemálo pyšná, že moji studenti a přátelé mohou poznat naši Dominikánskou rodinu v tak dobrém světle (jak hlasitě lze kázat beze slov!), bylo mi ale trapné žádat o další nocleh zdarma. V Galway nás však už bratři čekali a celí rozesmátí nám hned běželi připravit večeři a mléko s cornflaky na snídani. Zase jsme se mohli umýt a vyprat si prádlo! Nakonec jsme místo jednoho dne zůstali dny dva.

Večer jsem po mši svatě oslovila v kostele jednoho člověka, jestli neví, kde bych mohla najít nějaké dominikánské laiky, že jsem laická dominikánka z České republiky a moc ráda bych se s někým z nich setkala. Chvilí na mne němě hleděl – a pak mi řekl, že je představeným místního sdružení, a kdo prý mě za ním poslal... Bratři si pak ze mě s typicky irským humorem dělali legraci a ukazovali jeden na druhého, abych jim řekla, jestli jsou také dominikáni. (Podobných „příhod“ nás však cestou potkalo více: u zmíněného kláštera v Corku jsme znali pouze čtvrť, v níž se nachází, a telefon – dorazivše již za soumraku do kýženého města jsme museli konstatovat, že je skutečně velké, zastavit a jít se zeptat „domorodců“, kudy dále – dozvěděli jsme se, že stojíme téměř před ním... , když se tatáž „náhoda“ zopakovala v Galway, začínalo nás mrazit v zádech – do Athy jsme však už vjížděli bez obav a s vděčností za Boží vedení, jež nás opět nezklamalo.)

V kuchyni jsme si pak u čaje (většina bratří totiž podepsala „abstinenční smlouvu“, v níž se doživotně vzdali alkoholu, aby tak podpořili mladé Iry, kteří mnohdy s alkoholem bojují) povídali až do nočních hodin. Vyprávěla jsem jim o Dominikánské rodině u nás, ale také o kostelíku v Modré u Velehradu a Irsko-Skotské misii, která na našem území působila ještě před příchodem Cyrila a Metoděje – bratři se rozzářili a vyžádali si mapu: místo, odkud byli oni legendární misionáři vysláni, se prý jmenuje Clonmacnoise [klanmeknois] a nachází se jen 50 mil východně od Galway...

Společná děkonná modlitba v troskách katedrály kláštera v Clonmacnoise rozhodně patří k mým nejsilnějším zážitkům z Irsku... Náš pobyt se však pomalu chýlil ke konci a my museli spěchat do Athy, kde na nás v tamním klášteře bratří už večer

čekali dominikánští laici – v čele s jejich provinčním moderátorem Johnem O'Brianem, s nímž jsem se předtím setkala ve Walberbergu a jehož přičiněním jsme byli v Irsku tak mile přijati.

Náš laický bratr Michael nás dovedl do svého kempu za městem, kde byla ubytována naše výprava – ta mi pak uchlácholena luxusem jeho nejlepšího apartmá dovolila odjet ke Kitty O'Brian (která s Johnem není vůbec příbuzná – O'Brian, stejně jako např. O'Hara patří jen k nejčastějším irským příjmením) a strávit poslední dva dny v Irsku výhradně s Dominikánskou rodinou (zatímco oni byli navštívit komunitu Archa v Kilkenny a prohlíželi si přírodní park v Glendalough).

Mohla jsem se tak podrobně seznámit s prací našich laiků a dominikánské farnosti v Athy a druhý den (na blahoslaveného Česlaval!) dokonce i s celou Dominikánskou rodinou v okolí Dublinu a Droghedy. Navštívili jsme kláštery bratří, Dominican Publications v Dublinu a nakonec jsem se setkala také s naším laickým bratrem Martinem Raffertym, o němž jsem slyšela chválu už ve Walberbergu – pomáhá mladým lidem dostat se z drogové závislosti.

Společně mě pak s Johnem zavedli k našim mniškám v Droghedě. Budete-li mít někdy cestu kolem, zkuste se stavit – rozhodně zdravte: „Dobrý den!“ Je to takové „tajné heslo“, jež zde zavedly naše mnišky z Lysolají – dostane se vám po něm zvláště vřelého přijetí a vysvětlení toho, co vám tou dobou patrně už stejně bude jasné, že Irové a Češi k sobě mají blízko...

Irsko jsme druhý den všichni OPouštěli skutečně s těžkým srdcem – naštěstí i s vědomím, že se neloučíme nadlouho...

John a Martin se nakonec rozhodli, že se na naši Dominikánskou rodinu přijdou v listopadu podívat. Byli by rádi, kdyby naše vzájemné vztahy zůstaly otevřené další spolupráci a kdybychom na tu dosavadní mohli navázat např. dlouhodobějšími výměnnými pobyty mladých dobrovolníků (např. v rámci DVI – na čemž je ovšem ještě třeba popracovat). No, a pokud se v nejbližší době do Irska právě nechystáte, zkuste se tedy alespoň 27. listopadu stavit v Hradci Králové, budou tam na vás oba čekat, a mohu vás ujistit, že se už teď na setkání s vámi upřímně těší.

Mám vás tedy ode všech našich bratří a sester, jež jsme v Irsku potkali, moc pozdravovat a ujistit, že jste ve své Dominikánské rodině v Irsku vítáni.

Věřím, že i my dokážeme naše bratry přesvědčit, že i Irové jsou vítáni ve své Dominikánské rodině v Čechách.

Dita Zdislava Haráková

(Pokud by se někdo našim irským bratřím rád věnoval i mimo rámeček hradeckého setkání a bude se ve čtvrtek 25. 11. odpoledne vyskytovat v Brně nebo v pátek 26. a v neděli 28. 11. v Praze – ať zamailuje na dita@op.cz nebo zavolá, event. pošle SMS na 737 98 66 52, budeme se snažit vám vyjít vstříc.)

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dobalová OP
Lysolajské údolí 106/2
165 00 Praha 6
☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz

ŘEHOLNÍ INSTITUT ROZJÍMAVÝCH SESTER

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S. M. Miriam Hřebečková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
✉ dominikanky.brno@world-online.cz

Konvent sester dominikánek Katolický domov studujících

Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎/fax: 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ sestrycerna@op.cz
✉ kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Charitní domov
592 54 Moravec

SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIKA

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Zlonice
Pejšova 47, 273 71 Zlonice
tel.: 312 591 055
mob.: 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

MODERÁTOR LAICKÝCH SDRUŽENÍ

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Slovenská 14, 772 00 Olomouc
☎: 585 230 764
☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.
✉ knihovna.praha@op.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Piotr Krysztofiak OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 218 442
✉ veritas@op.cz

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625
✉ dominika@diecezechk.cz

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

P. Jan Rajlich OP
http://misie.op.cz/, jan@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ uchac@prolife.cz

HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11
118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625 (sekretariát)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezechk.cz

PŘÍSPĚVKY NA VYDÁVÁNÍ měsíčníku OPusculum

122918389/0800 (ČS)
var. symbol 332

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.org – centrální stránka dominikánů ve světě

www.op.cz – hlavní stránka dominikánů v ČR (spravuje Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongregace sester dominikánek (spravuje Martin Rosenbaum)
rozjimavesestry.op.cz – Rozjímavé sestry sv. Dominika (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství Krystal OP s.r.o. (spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví Oliva v Pražském klášteře (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominikánů Praha (spravuje Petr Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter dominikánů Plzeň (spravuje fr. Cyprián Suchánek OP)

informace:

Jan Jáchym Beneš
✉ jachym@op.cz